

lés ott belül. Majd hirtelen elült a hang és mélységes csönd tört rá a férfira. Szinte elviselhetetlenné vált, arca fájdalmat tükrözött, a teste remegni, vonaglani kezdett, felugrott a székről, még a kabátját is ottfelejtette, kiszaladt a Tamarából, rohant fel-felé a főutcán nem látva és nem hallva semmit, rohant, rohant a Kiserdő felé, hogy annak kevés fája elnyelje, eltakarja őt örökre a világ elől.

